korral oli nõiawemmal natuke temasse puutunud. Sue peal kuuldi tük aega iljemine weel tema kaebamise wingumist: „Ai, ai! ai, ai! wäga walus! Olen monekorra wanaisa raudwitsa tulises pikse nooles kannatanud, mis selle wembla wasta pisukeseks arwata.“

Pulmalisi paluti mutrult tuba tagasi. Peremees nägi suure rõemuga wõera mehe kübarat pähä pannes, et tuba tühi oli; sest weikelaste perekond lae al näitas kui pühitud. —

Senni kui pulmalised sööma laual istusiwad, Jumala andeid maitsedes, waatas Kõigenägew ime kübara abiga nende mõteid. Seal nägi ta mitu ja mitu sala asja, mis teistel warjul olid. Aga meie ei tohi kõiki kuulutada, mis ta oli näinud; saago aga nipalju siin awaldatud: Peiu südames oli üja warandus kallim kui neiu; noorikul jälle üks — — aga meie ei raatsi tema saladust awaldada. Kahju, wäga kahju, et meie päiwil niisugust kübarat enam ei tehta. Ma ostaksin kohe endale ühe sesuguse kübara.

Mõistatuste seletus,

mis minewa aastasses Kalendris olid.

Suurem osa lugejaid on wist ise mõistatuste seletuse ülesleidnud, siiski peame neile tähendust siin andma, kes omast wäest täieliku otsust ei ole saanud.

Nemad tähendasid:

Number	1.	wale	ja	elaw,
—	2.	reha	—	aher,
—	3.	kool	—	look,
—	4.	liiw	—	wiil,
—	5.	luk	—	kul,
—	6.	nok	—	kon,
—	7.	kuul	—	luuk,
—	8.	aro	—	ora.